

ДЕЈАН АЈДАЧИЋ, рођен 1959. у Београду. Дипломирао, магистрирао и докторирао на Филолошком факултету у Београду. Универзитетски професор, предавао је на Универзитетима у Кијеву, Лођу и Гдањску. Бави се словенским фолклором, књижевношћу и језицима, пише студије, стручне радове, есеје, поезију, прозу, књижевну критику и преводи с руског, украјинског, бугарског, пољског и италијанског. Важније књиге: *Изабрана дела* (коаутор Иван Срдановић), 1988; *Новак Килибарга. Научник и књижевник*, 2000; *Прилози истраживању фолклора балканских Словена*, 2004; *Короткий українсько-сербський словник сполучуваності слів* (коауторка Юлія Білоног), 2005; *Славистичка истраживања*, 2007; *Фуџурославија. Студије о словенској научној фантасији*, 2008; *Демони і бої у слов'янських літературах. Літературознавчі огляди*, 2011; *Ероїославија: иреображења Ероса у словенским књижевностима*, 2013; *Поредбена српско-украјинска фразеолоија* (коауторка Лидија Непоп Ајдачић), 2015; *Перунославија. О иаіанским боіовима у неіаіанска времена*, 2016; *Полонистички мозаик*, 2016; *СловоСлавија: еінолінвістичка и иоредбена фразеолоија*, 2017; *Србистички мозаик: књижевності*, 2017; *Облесци словенске фантасије*, 2020; *Serenissima словенска: Венеција у књижевності*, 2021. Приредио више књига и зборника.

РАДОМИР БАТУРАН, рођен 1948. у Бабићима код Плужина, Црна Гора. Дипломирао је књижевност на Сарајевском универзитету. На Београдском универзитету магистрирао на романима Борислава Пекића, а докторирао на књижевном делу Растка Петровића. Пише поезију, прозу, студије, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Нийи наге*, 1987; *Исїине*, 2015; *Дамарице*, 2014. Књига приповедака: *Пийіомуца*, 1987. Романи: *Кусїос Мезезија*, 2015; *Кукастїи над Србијом*, 2018. Књиге есеја и студија: *Романи Борислава Пекића*, 1989; *Ойкровења Расїка Пеїровића (Књижевно дело Расїка Пеїровића)*, 1993; *Казивања у Србици*, 2005. Приредио више књига.

ЛАЗАР БУКУМИРОВИЋ, рођен 2001. у Чачку. Студент Српске књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Главни и одговорни уредник портала Поента. Пише поезију и књижевну критику. Књига песама: *Уїбеник свакодневице*, 2021.

РЕНАТО ВУЈАКОВИЋ, рођен 1973. у Бачу. Пише поезију и прозу. Књиге песама: *Свејлосћ, невидела*, 2001; *Лујрење, ѿсалмодија*, 2021. Романи: *Свиѿац у надиру*, 2015; *Иборов ѿулс*, 2018.

БЕН ГОЛОСОВКЕР, види: Гојко Челебић.

МИЛУТИН ДАНОЈЛИЋ (alias Милутин Лујо Данојлић, Лујо Зимски и Лујо Данојлић), рођен 1939. у Ивановцима код Љига. Завршио је Филолошки факултет у Београду, група српскохрватски језик и југословенске књижевности. Радио је као професор у основним и средњим школама Србије и Републике Српске и као директор школа. Књиге песама: *Црни фењери*, 1960; *Голи бреѿ*, 1972; *Ћуѿија ѿреко Качера*, 1988; *Плава сунца, црни ѿси*, 1988; *Два сонетна венца*, 1993; *Пламчак на свећи* 1996; *Три ѿеме*, 1999; *Бледе брезе*, старе и нове песме, 1999; *Од беле ѿене*, 2003; *Да за Ану*, 2007; *Са шљунка ѿрејисано*, 2009; *Замрле искре*, 2011; *Поћлед уназад*, 2022. Књиге прича: *Ковчеѿ ѿо мери*, 1983; *Ојасно ѿуѿовање*, 2000. Роман: *Самоуки љубавници из Коларчеве улице*, 2003. Приредио је више антологија српске народне књижевности и уметничке поезије и прозе. Живи и пише у Београду.

КРИСТОФЕР (КРИС) ЕЈЦИ, рођен 1956. у Сан Франциску (САД). Пише поезију, есеје, уређује зборнике и бави се издавачком делатношћу. Оснивач је и уредник часописа *Ајриш Пејѿез* који се бави савременим ирским литерарним стваралаштвом. Основао је издавачку кућу *Ајриш Пејѿез Прес* 2018. године. Био је уредник шестог тома сабраних дела Хјуберта Батлера, насловљеног *Балкански есеји*. Књиге песама: *In the New Hampshire Woods*, 1992; *First Light*, 2003; *Next to Nothing*, 2008, *Blue Sandbar Moon*, 2018; Са збирком *Скоро ѿа нишћѿа* ушао је у ужи избор за Награду „Тед Хјуз”. Превод на хрватски језик објавила је загребачка Фрактура. „Три свеће” је избор из збирке *Плави месец над ѿещчанѿм сѿругом: Микро-еѿ*. Састоји се од микро-поема, кратких песама чији је наслов уједно и ѿихов први стих. Крис Ејци живи у Белфасту, а током лета често борави у породичној кући на Корчули. (С. П.)

ЈЕЛЕНА ЗЕЛЕНОВИЋ, рођена 1993. у Новом Саду. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику, пише текстове за сајтове.

СТЕВАН ЈОВИЋЕВИЋ, рођен 1996. у Краљеву. Дипломирао је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима, а тренутно на истом факултету похађа мастер студије. Сферу истраживачког интересовања везује за теорију књижевности и за књижевност 20. века. Књижевну критику и есеје објављује у периодици.

МИЛО ЛОМПАР, рођен 1962. у Београду. Редовни професор на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Бави се књижевном историјом и теоријом, пише студије. Објављене књиге: *О завршејку романа (Смисао завршејка у роману „Друџа књиџа Сеоба“ Милоџа Црњанској)*, 1995; *Модерна времена у њрози Драјице Васића*, 1996; *Њеџоџи и модерна*, 1998; *Црњански и Мефисџофел (О скривеној фиџури „Романа о Лондону“)*, 2000; *Ајолонови џуџокази – есеји о Црњанском*, 2004; *Моралисџички фрејменџи*, 2007; *Нејде на џраници филозофије и лиџератууре – о књижевној херменеуџици Николе Милошевића*, 2009; *Њеџошево џесниџиво*, 2010; *О џрајичком џеснику*, 2010; *Дух самоџорицања: џрилој криџици срџске кулџурне џолиџике*; *У сенци џуџинске власџи*, 2011; *Поврајџак срџском сџановиџу?*, интервјуи, 2013; *Похвала несавременосџи*, 2016; *Полихисџорска исџраживања*, 2016; *Тама и свејлосџи ниџџавила*, 2018; *Слобода и исџина – белеџке о џромени свесџи*, интервју, 2018; *Црњански – биоџрафија једној осећања*, 2018; *Њеџоџи – биоџрафија њеџовој џесниџива*, 2019; *Полуинџелекџуалаџи и национална џолиџика*, 2021; *Црњански – биоџрафија једној осећања, књ. 2, свејска књижевносџи (1918–1941)*, 2021; *Усџон колонијалне свесџи – лажна исџориџрафија Лајџинке Перовић*, 2022; *Ојроџџај са инџелекџуалџем – кулџурноисџориџски есеји*, 2022; *Црњански – биоџрафија једној осећања, књ. 3, свејска књижевносџи (1941–1977)*, 2023. Приредио више књига.

СИМОНИДА ЛОНЧАР, рођена 2001. у Врбасу. Студенткиња је четврте године на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Пише прозу и есеје. Ауторка је књиге прича *Пнеума* која је 2022. године награђена у оквиру Едиџије „Прва књига Матице српске”.

ИГОР МАРОЈЕВИЋ, рођен 1968. у Врбасу. Дипломирао је Српски језик и књижевност на Филолошком факултету у Београду. Првих година ХХИ века живео је у Барселони, где је студирао мастер из Светске књижевности и теорије књижевности на универзитету Автонома (УАВ). Пише романе, приче, есеје и драме, преводи са шпанског. Новела: *Обмана Боја*, 1997. Књига есеја: *Кроз џлаву*, 2012. Романи: *Двадесет џеџири зига*, 1998; *Жеја*, 2004; *Шниџи*, 2007; *Парџер*, 2009; *Мајчина рука*, 2011; *Праве Беоџрађанке*, 2017; *Туђине*, 2018; *Роман о џијансџивима*, 2019; *Осџаџи свејџа*, 2020. Књиге приповедака: *Граџачи*, 2001; *Медџиџерани*, 2006; *Беоџрађанке*, 2014; *Све за лейџу*, 2021; *Гранична сџања*, 2023. Живи у Земуну.

ТАМАРА МИНИЋ, рођена 1998. у Крушевцу. Основне и мастер студије, смер Српски језик и књижевност, завршила је на Филолошко-уметничком факултету Универзитета у Крагујевцу, где је 2022. године уписала докторске студије. На истом факултету ради као истраживач-приправник.

БОЈАН РАЈЕВИЋ, рођен 1988. на Цетињу, Црна Гора. Основне и магистарске студије завршио на Студијском програму за српски језик и јужнословенске књижевности Филозофског факултета у Никшићу. Докторанд је на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, на студијском програму Језик и књижевност. Пише афоризме. Објављене књиге: *Бродоградња у боци*, 2015; *Пућокази за недођију*, 2019.

ИГОР МИРОВИЋ, рођен 1968. у Крушевцу. Дипломирао је 1995. на Економском факултету у Новом Саду, на смеру Међународни економски односи. Политичар, члан је Председништва Српске напредне странке од оснивања 2008. године и председник Покрајинске владе Војводине. Књиге песама: *Небо над Византијом*, 1994; *Кремен и ламен*, 2003; *Повраћак у Лојос*, 2020; *Свејло у свејшонику* (избор и нове), 2022. Члан је Удружења књижевника Србије и Друштва новосадских књижевника.

СТЕФАН ПАЈОВИЋ, рођен 1989. у Чачку. У родном граду је завршио основну и средњу школу, а основне и мастерске студије англистике на Филолошко-уметничком факултету Универзитета у Крагујевцу. Докторирао је 2017. године на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду са тезом „Поетска топонија Шејмуса Хинија”. Тренутно је независни постдокторски истраживач у областима америчке и ирске књижевности. Учествује на научним конференцијама у земљи и иностранству и публикује радове у научним часописима. Живи у Новом Саду и у Чачку.

ИВАН ПРАШТАЛО, рођен 1995. у Зрењанину. Докторанд је српске књижевности на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

МИЛАН РАДОИЧИЋ, рођен 1999. у Лесковцу. Основну школу и гимназију завршио је у Бору. Дипломирао је и мастерирао на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду, где је тренутно ангажован као демонстратор. Пише књижевну критику и есеје, објављује у периодици.

АЛЕКСАНДАР АНТОНИ САПЈЕХА (ALEKSANDER ANTONI SAPIENA), рођен у Стразбуру 1773. у породици пољских емиграната. Стекао је у Француској широко образовање, а као природњак је био члан више европских научних друштава. У Француској се као Наполеонов коморник и ађутант кретао у кругу образованих чиновника и дворјана. Са јачањем Наполена, вратио се у Пољску и био активан међу племићима око пољског двора. Кнез Сапјеха је умро млад у Деречину 1812. на поседу свог рода. (Д. А.)

НИНА СТОКИЋ, рођена 1996. у Шапцу. Основне и мастер академске студије српске књижевности и језика завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је 2020. године одбранила мастер рад „Чудо у српској драми XX века – Пекић, Симовић, Ковачевић”. Истражује савремени роман и савремену драму, пише есеје и књижевну критику, објављује у периодици. Координатор је Драмске секције Филозофског факултета у Новом Саду.

МИРОЉУБ ТОДОРОВИЋ, рођен 1940. у Скопљу, Северна Македонија. Оснивач је и теоретичар сигнализма, српског (југословенског) неоавангардног стваралачког покрета и уредник Интернационалне ревије *Сигнал*. Пише поезију, есеје, дневничку и епистоларну прозу и бави се мултимедијалном уметношћу. Књиге поезије: *Планета*, 1965; *Сигнал*, 1970; *Куберно*, 1970; *Путовање у Звездалију*, 1971; *Свиња је одличан њивач*, 1971; *Степениште*, 1971; *Поклон-џакеј*, 1972; *Наравно млеко њламен њчела*, 1972; *Тридесет сигналастичких њесама*, 1973; *Гејак њланца њуљарке*, 1974; *Телезур за њракање*, 1977; *Инсект на сликоочници*, 1978; *Алпол*, 1980; *Textum*, 1981; *Чорба од мозга*, 1982; *Chinese erotism*, 1983; *Nokaut*, 1984; *Дан на девичњаку*, 1985; *Заћућим језа језик језиро*, 1986; *Поново узјахујем Росинантја* (избор), 1987; *Белоушка њошје кишницу*, 1988; *Source de cerveau dans l' Europe de l' Est*, 1988; *Видов дан*, 1989; *Рагосно рже Рзав*, 1990; *Трн му црвен и црн*, 1991; *Амбасагорска кибла*, 1991; *Сремски њевай*, 1991; *Дицем. Говорим*, 1992; *Румен њуштер кишу њрејшчава*, 1994; *Сирниш*, 1994; *Девичанска Византија*, 1994; *Гласна њаљалинка*, 1994; *Исиљувак олује*, 1995; *У цара Тројана козје уши*, 1995; *Смрдибуба*, 1997; *Звездана мисирја*, 1998; *Електирична сигналица*, 1998; *Рецепт за заљажње јешре*, 1999; *Азурни сан*, 2000; *Пуцањ у њовно*, 2001; *Гори њовор*, 2002; *Фонеш и друје њесме*, 2005; *Плави вешар*, 2006; *Паралелни светови*, 2006; *Рана, реч и њесма* (коаутор Д. Богојевић), 2007; *Злајно руно*, 2007; *Свиња је одличан њивач и друје њесме*, 2009; *Љубавник њејоде*, 2009; *Глад за неизговорљивим*, 2010; *Кибор*, 2013; *Пандорина кушња*, 2015; *Ловац мајновења* (избор и нове), 2015; *Из ока сновидеће* (избор), 2018. Књиге прозе: *Тек шћо сам ошворила њошћу*, 2000; *Дошћало ми у уво*, 2005; *Прозор*, 2006; *Шашро њриче*, 2007; *Лај ми на њон*, 2007; *Шокин-бл*, 2007; *Киснем у кокошњцу*, 2008; *Боли ме блајбинтер*, 2009; *Торба од врбовој њрућа*, 2010; *Чаробна лампа*, 2018; *Ишак – крајке њриче, снови, нађене њриче и слике њриче*, 2020; *Гајба за клебецане (шашро роман у 277 жвака и 71 слику)*, 2023. Књиге есеја, студија, полемика и интервјуа: *Сигнализам*, 1979; *Шеш за шуминдере*, 1984; *Певци са Бајлон-сквера*, 1986; *Дневник авангарде*, 1990; *Ослобођени језик*, 1992; *Игра и мајинација*, 1993; *Хаос и Космос*, 1994; *Ка извору сивари*, 1995; *Планешарна култура*, 1995; *Жеђ шамалошје*, 1996; *Signalism Yugoslav creative movement*, 1998; *Miscellaneous*, 2000; *Пешика сигнализма*, 2003; *Токови неоавангарде*, 2004;

Језик и неизрециво, 2011; *Дневник сјнализма (1979–1983)*, 2011; *Време неоавангарде*, 2012; *Сјварносј и ујојија – расјони неоавангарде*, 2013; *Просјори сјнализма*, 2014; *Нето propheta in patria – јолемике*, 2014; *Извори сјнализма – инјервју*, 2018; *Дневник сјнализма (1984–1989)*, 2019. Приредио више антологија и зборника.

ВЕСНА ТРИЈИЋ, рођена 1975. у Краљеву. Пише књижевнокритичке приказе и културноисторијске есеје, бави се историјом српске књижевности и књиге, као и ретроспективном српском библиографијом. Објављене књиге: *Библиографија Јеврејској алманаха* (у коауторству са Биљаном Албахари), 2023; *Књижевносј између јолишике и кулјуре: Бранимир Шћейановић и Данило Киц*, 2023.

ГОЈКО ЧЕЛЕБИЋ, рођен 1958. у Подгорици, Црна Гора. Пише поезију, прозу, есеје и студије, објављује и као Бен Голосовкер. Књиге песама: *Лира у чистјилишју*, 1982; *Филм у бункеру*, 2014; *Коњица Марка Анјонија*, 2019; *Сандале*, 2021; *Поезије* (сабрана поезија), 2022. Књиге приповедака: *Ојрошјај од краља*, 1992; *Валови Ајлантишника*, 2001; *Кандицајура*, 2002; *Заљубљени јрах*, 2004; *Боемска сезона*, 2007; *Трчи у село и јробуди шелејрафисју*, 2016; *Приче*, 2020; *Двосмјерна улица*, 2022; *Јуославијада: еј у 100 јјевања*, 2023. Романи: *Убисјиво А. Г. Ш. и јоњење*, 1988; *Зрела Херја*, 1990; *Псеудо – theaterroman*, 1994; *City Club*, 1995; *Ји city*, 1997; *Пауци*, 2004; *Вишјески роман о женским сузама*, 2004; *Гром*, 2004; *Близанци*, 2004; *Покојани чујше*, 2006, *Миј*, 2014; *Крух црни и бијели*, 2017; *Пециракија*, 2020. Есеји и студије: *Вјешрењаче Евроје – Сервантес и евројски роман од барока до јосјмодерне*, 2011; *Досјојевски и Зајад*, 2012; *Барок Црне Горе*, 1–3, 2015; *Књижевносј и јисменосј од Црнојевића до Пејровића*, 1–2, 2016; *Црна Гора: јисмо и књија – од јрве шјамјарије до јада Млејачке Рејублике (1494–1797)*, 2016; *Наши јисци и њине ауре*, 2018; *Есеј о Рилкеу*, 2019; *Робе Езоје*, 2020; *Писци јеврејској Праја*, 2021. Године 2004. су му објављена *Одабрана дјела I–X*.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: *Алис Манро, Бексјиво*, 2006; *Превише среће*, 2010; *Голи живои*, 2013; *Мржња, јријашјесјиво, удварање, љубав, брак*, 2014; *Појлед са единбурцске сјене*, 2015; *Дорис Лесинг, Бен,*

у свејџу, 2007; *Мемоари ѿреживеле*, 2008; *Злајџна бележџица*, 2010; Ајрис Мердок, *Пещчани замак*, 2004; *Црни ѿринџ*, 2005; Флен О'Брајен, *На реџи „Код две ѿџиџе”*, 2009; Мишел Фејбер, *Исѿод коже*, 2003; *Киџа мора ѿасѿи*, 2004; Лиза Скотолажн, *Последња жалба*, 2004; Луиз Велш, *Тамерлан мора умреџи*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са меџком*, 2010; Томас Франк, *Освајање кула: бизџис кулџура, конџтракулџура, усѿион хиџ конзумеризма*, 2003; Ралф Елисон, *Невидљиви човек*, 2014.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ